

Fordelingen af ledig Arbejdskraft, finder det rigtigt, kan Arbejds- og Socialministeren træffe Foranstaltning til Overflytning af den til Arbejdets Gennemførelse nødvendige Arbejdskraft eller, hvor dette ikke maatte være muligt, i Samraad med vedkommende Fagminister bestemme, at Arbejdet skal udsættes.

§ 8.

Arbejdsgivere, der beskæftiger Personer i Strid med Reglerne i nærværende Lov, straffes med Bøder paa indtil 2 000 Kr., for saa vidt ikke højere Straf i Medfør af den øvrige Lovgivning maatte være forskyldt, hvorhos saadanne Arbejdsforhold kan bringes til Ophør uden Varsel ved Paalæg fra Anvisningsmyndighederne.

§ 9.

Nærværende Lov, der træder i Kraft straks, og som har Gyldighed indtil 30. September 1942, gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 182 af 8. April 1941 om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft m. v., blev der givet en Række nærmere Bestemmelser med det Formaal at sikre Landbruget og de brændselsproducerende Virksomheder den fornødne Arbejdskraft samt at gennemføre en rimelig Fordeling af den ledige Arbejdskraft paa de forskellige Beskæftigelsesmuligheder.

Forslaget til denne Lov og de dertil knyttede Bemærkninger findes i Rigsdagstidende 1940—41, Tillæg A., Sp. 4533. Forhandlingerne om Loven findes i Rigsdagstidende 1940—41, Folketingets Forhandlinger Sp. 1792—96, 1905—1934, 1939, 2118—2126, 2128—2131 og Rigsdagstidende 1940—41, Landstingets Forhandlinger Sp. 1087—1097.

Det var i Loven bl. a. bestemt, at der til Arbejder, der iværksattes af Staten eller Kommuner med Støtte fra Staten og ved Tørveskæringsarbejder, Brunkuls- og Stødotagning o. lign., kun maatte beskæftiges Personer, der anvistes af eller hvis Antagelse godkendtes af den offentlige Arbejdsanvisning, at ugifte Arbejdere under 25 Aar fra Landkommunerne ikke maatte henvises til Arbejde uden for Landbruget, medmindre det blev godtgjort, at de ikke kunde faa Arbejde ved Landbruget, samt at landbrugskyndige ugifte Arbejdere under 25 Aar, der havde Arbejde ved de ovennævnte Arbejder, herfra kunde henvises til Landbrugsarbejde,

saafremt den fornødne Arbejdskraft ellers ikke kunde tilvejebringes.

Ministeriets Erfaring med Hensyn til Lovens Virkning har været, at den paa Grund af de særlige Forhold — nemlig den ekstraordinære Beskæftigelse i Tørveproduktionen — befrygtede store Mangel paa fast Medhjælp i Landbruget ikke indtraadte. Vel har det nogle Stedet knebet med at faa den fornødne faste Medhjælp, men Mangelen har ikke været større end i tidligere Aar og maa ses mere paa Baggrund af en almindelig Tendens hos Landboudommen til at søge til Byen end som en Følge af den ovenfor nævnte ekstraordinære Beskæftigelse i Tørveproduktionen. Med Hensyn til Landbrugets løse Medhjælp har der ikke som Helhed været nogen Mangel herpaa. For enkelte Dele af Landet har der dog inden for de særlig travle Perioder (navnlig ved Roelugning og Rocoptagning) været Vanskelighed med at skaffe den fornødne Arbejdskraft, men disse Vanskeligheder er blevet overvundet i Kraft af Lovens Regler om Adgangen til midlertidig Overføring af landbrugskyndig Arbejdskraft fra andet Arbejde til Landbrugsarbejde, hvilken Regel i det Hele maa antages at have været hensigtsmæssig og paakrævet for at efterkomme den til enhver Tid værende Efterspørgsel efter midlertidig Arbejdskraft til Landbruget.

Loven, der udløb den 31. Oktober 1941,